

Brännö 2010.06.08



Jaha... Då blev det då dags igen, efter en lång, kall vinter, att raskt ta sig fram över ängarna till greve Silfverblads lilla chateau by the sea igen. Det kändes inte som två år sedan. Tiden går – och vi med den...



Men det är på lätta steg som 7 styck törstiga strupar liksom sugts till det vita, fina skärgårdshuset där familjen Silfverblad huserar.

avhåller sitt traditionsenliga kvartalsmöte och ställer tre maltwhiskysorter inför rätta, exekverar provning/rättegång och utdelar slutligen en rättvis dom.



På vägen ner till grefve Silfverblads palats stötte vi på en gammal fyllkaja som fortfarande satt trött och fastfusen på en staketstolpe. - Detta var den jävligaste vinter jag upplevt på många decennier, sa fjäderfäet.

Han hade suttit där sedan julen 2009 och hade frostknölar såväl i fötterna som i pallet. Eller var det möjligen tomteluvan som stramade om roten... Det är samma typ av huvudbonad som stramar lite om huv'et på oss - dagen efter provningen.

Bert anländer i motoriserad rullator

Tja, det var ju en chock att en vördade vän och broder hade gjort illa sig ordentligt i foten. Enligt egen utsago skedde det under arbete med ett staket.

Nåja, en vanligtvis välunderrättad källa har berättat den riktiga orsaken. Jo, det var så här att Bert, som är den ende icke-skotten som tycker om "haggis" skulle be Anette om en tjänst på sitt älskvärda sätt:

- Annete, min lilla "haggis", kan du...

- Hagg... vadåförnå't, fråga Anette och, PANG, sa det och Bert for som en projektil ned mot Vassdalsvägen.



Många Brännöbor iakttog luftfärden och ryktet om att det var en satellit som kraschade på Brännö på Vassdalsvägen går nu på bygden.

Nja, säger Bert, inte satellit precis, jag är väl snarare att betrakta som en **stjärna** som föll lite illa...



Värden har varit i Kina

Jo, greven som idag tillhandahåller två tredjedelar svensk whisky och en del skotsk, har nyligen varit i Kina och försökt lära gulingarna hur man hanterar elektricitet.

- Jag har alltid med mig några hundra meter elkabel när jag reser, så jag vet att jag får korrekt spänning och rätt motstånd. - Elen blir aldrig så fin som i svensk koppar, konstaterar spänningsexperten Silfverblad.



- Se bara på de här kinesiska kablarna. Det är skit rätt igenom. Och inte har dom fattat att man måste ha olika färg på jord och spänning och så 'nt där, säger Silfverblad.

Å andra sidan är ju spänningen som störst INNAN man trycker på strömbrytaren här i Kina. Skall det komma någon el över huvud taget?

翻译此页

BSMWS på kinesiska

Löneförmånen anställda på Göteborg Energi har av fri och ren Göteborgselekticitet, vill naturligtvis Bosse inte missa på sin utlandsresa. Han kopplar upp sig mot Göteborg Energi via Internet och hämtar ren och fin göteborgs-el.

- Här skall man fan inte behöva raka sig med kinesisk ful-el, ryter Silfverblad till den lille kinesiske portieren när herrskapet anländer. Jag vill inte ha deras gul-el heller!

Och se – om det inte lyser lite extra, vitt och fint i den Silfverbladiska hotellsviten på kvällen. Alla andra på resan hade lite skitigt, gulaktigt ljus... Den fina elen vi gör i källaren på Rantorget är så ren att den inte ens behöver jordas, låter greve Silfverblad meddela.

- Och jag passade förresten på att byta elen i bilbatteriet innan vi åkte, säger han till Gerd som verkar lite skeptisk. Jag släppte ut den gamla vinter-elen och fyllde på med färsk vår-el från Göteborg Energi. Bilen går som en raket nu! Gerd är ännu mer tveksam till detta.



Kinesisk Volvo med svensk el i batteriet

En käppkines som gick förbi utanför på gatan pekade på ett fönster i den förbjudna staden och utropade stolt: - Där uppe där det lyser så fint, där har jag släkt!



Till provningen!



På altaret stod de tre kandidaterna vackert uppordade och kvällssolen spelade förföriskt i de vackra guldfärgade dryckerna.

Så var det då åter dags för de åtta sammansvurna att begå en avsmakning igen. Där stod vi likt ikonerna på datorskärmen och hmmmade och smackade i det Silfverbladiska skärgårdshuset alldeles nära vattnet.



1. Mackmyra First Edition (3 - 4 YO)



Svensk virre? Kan det va' nå't? Ja, tänk för det kan det!
Men first edition är en ganska råbarkad sälle. Full av smaker men inte den finstämdhet vi är vana vid när vi klunkar i oss av vällagrade sorter från gamla, fina Skottland.

Vi hör ett uttalande från auditoriet som är svårt att smälta: - Den är i klass med Statesman...

Dock är den Lindt-choklad som värden bjuder på inte alls svår att smälta till en god maltwhisky.



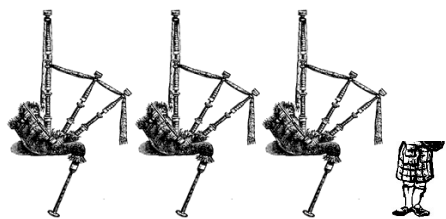
Statesman går alldeles utmärkt att dricka men saknar väl den karaktär, som vi numera vill ha i en fin whisky. Mackmyra har karaktär, men är oborstad och rå. Det känns att den inte lagrats så länge. Vi som numera knäckt ett antal pavor som har lagrats på olika fattyper i mellan 15 och 30 år tror oss kunna peka ut en rackare med bara 3,4 år på fatet som smyger sig in i sällskapet.

Och om skottarna hållit på att göra och lagra maltwhisky sedan början av 1600-talet skulle det ju vara en skymf om vi svenskar skulle göra det bättre efter att ha startat runt år 2000.

Vår sammanfattning om Mackmyra First Edition är att det är en ljus whisky som troligen skulle behöva ett antal år till på fat för att "krokna" lite i sin tuffa och omogna attityd. Vi tror oss dock känna att den har något fruktigt med plommonton i sin smak. Den svenska eken i de fat den lagras på kan kanske skapa en lätt bitterhet. En bitterhet som denna unga whisky inte behöver. Den är lite kärv ändå.

Den vinner klart på att vattnas en aning.

Efter mycket bollande om betyg lägger vi oss så lågt som på



Åh, harre javlar...
Det var allt en stark jävel.
Tror hjärnan fick sig en ordentlig
törn!



Vi utdelar även en OS-mössa för att Mackmyra är svensk! Om en rasta-mössa i svenska färger är en lämplig huvudbonad får någon annan avgöra.



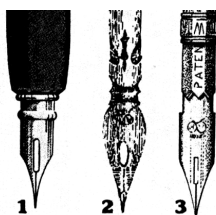


2. Mackmyra Reserve (Rök & Bourbon)



Här kommer en betydligt elegantare Mackmyra, klassad som Reserve! Vi noterar redan på buteljen att dess färg är djupare, mörkare. Bärnsten! Buteljen är också den mindre, ½-litern. En rejält stark, 56%, cask som enligt Mackmyras egen information i princip är en 70 – 75 cl när den spädes.

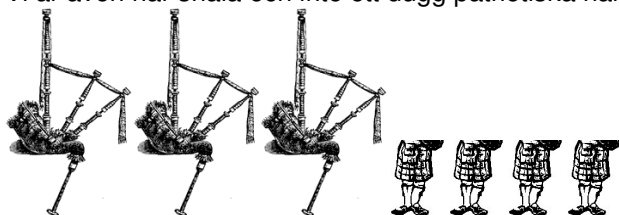
- Här är det bläckhornsvarning, utropar Isaksson när korken öppnas! - Jag ser bläckpennor framför mig!



Vi sammanfattar våra tankar om doften: Den är stor, doftar lite sött, fruktigt (och rök). I smaken hittar vi såväl läder som lite vanilj och torkad frukt (och rök).

Ett litet tips till Isaksson; Det går att vattna ned den rökiga doften och smaken. – Inte alls, genmäler Isak!

Vi är även här snåla och inte ett dugg patriotiska när vi utdelar:



Även denna Mackmyra får en svensk rastasmäck! Därför att den är bättre än First Edition och börjar närma sig en riktig skotte.



Avslutningsvis nämns att denna butelj ingår i en kort serie och inte längre går att få tag i.
- Bra, kontrar kamrat Isaksson som viftar förtvivlat för att få bort röken ur ögonen.



3. Lagavulin Exclusive for Friends of Classic Malts YO



Nu snackar vi maltwhisky alltså... Vi klarar inte fler än två icke-skotska whisky på raken. En symfoni av doftämnen strömmar via snoken ner och besudlar doftorganet och man fylls så sakta av vacker musik. Som ett partitur av gamle Wolfgang Amadeus själv.

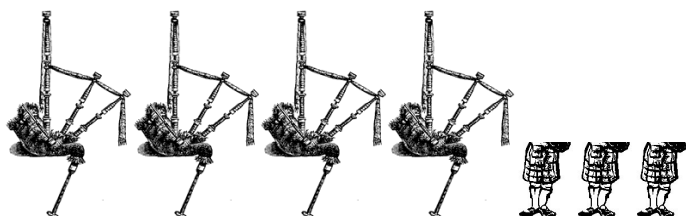
Och när vi smuttar försiktigt på noterna är det Mozarts alldeles egen klarinettkonsert som förföriskt sveper över smaklökarna. Ingen bombastisk Beethoven-konsert med slagverk och fullt blås. Stilla toner smeker våra sinnen och dövar en och annan grå cell.

Här börjar vi åter tala samma språk om att vi nu läppjar på en hyggligt normallagrad skotte.

Visserligen tjöt det till i Isakssons rökvarnare när korken bröts. Men om det är en försiktigt rökig whisky som lagrats hyggligt länge har Frazze lovat att gå med Isaksson ut på morgonpinkpromenad.



Vi sammanfattar Lagavulin med att den är mjukare än de båda svenskarna, de 48%en är behagligare på grund av den längre lagringen, men den vinner ändå på lite vatten och utvecklar då en fruktig smak.



En sådan här skönhet kan vi ju inte ge en så'n där bedövande ful, svensk stickningskatastrof som Mackmyrorna fick. Nä, denna rejäla och traditionelle skotte skall ha en riktig skotsk pirka på svålen. Det är han verkligen värd. Fråga nu inte varför! Han är ju skotte, för bövelen!





Halvtidsvilan

har blivit en paus där vi inmundigar en god måltid och vilar ut en stund inför det stora upploppet när de tre aspiranterna skall betygsättas. Vi har noterat att whisky smakar annorlunda efter en måltid jfr med när vi kastar oss över den på fastande mage. Så vårt ytterst noggranna betygssystem har alltså de båda kriterierna i formeln; fastande **och** mätt.

Värden hade INTE hämtat inspirationen från Kina. Istället var det Italien som mycket välkomponerat erbjöd härliga sensationer i form av en mycket lyckad pastarätt a la Silfverblad. Starkt och gott! Till detta serverades härlig kall öl.



Svenske kocken

Och som en surprise knäppte greve Silfverblad med fingret och vips kom den svenske kocken in med en pava av den gamla, fina Dalwhinnie 15 YO.



Syftet med denna generösa gest var att vi skulle få avsmaka det rättesnöre vi så många gånger jämfört andra sorter med. Bättre eller sämre än Dalwhinnie?

Och nog satt Dalwhinnie'n som en smäck i gomseplet och på smaklökarna. Dalwhinne ÄR en riktigt god och neutral maltwhisky!

Och vårt betygssystem är, som vanligt, under ständig omprövning. Våra referenser har ju under de fem år vi så vetenskapligt provat whisky förändrats en hel del. Så på förslag av värden görs ett försök att få lite mer spridning i den del av skalan som gäller de lite bättre sorterna. Vi gör en generell nedgradering av betygen med 2 kiltar för samtliga kandidater som provade t o m Dalwhinnie.

Detta kommer att redovisas i Excel-arket.



NATTSTÅNDET

Förutom incidenten med foten

har kamrat Bert varit ute och inhandlat alkoholhaltiga drycker på nätet.

Vid sidan om protokollet visar det sig att Bert har beslutat att aldrig dricka den irländska whiskyn Tullamore. - Här går man och betalar Tullavgifter, skatt och tilläggsavgifter och f-n och moster och så döper dom en whisky till **Tulla more!!!** Det är ju en skymf mot ärliga whiskydrinkare och skattebetalare som bär upp vårt välfärdssamhälle. Jag kunde tänka mig att dom namngav den till Tullamindre alt. Tullaless. - Nä, det där änglapinket tar jag aldrig i min mun igen, kraxar Bert och fäller monokeln i harm.

Samtidigt läser vi i tidningen Tullaren att Tullen i södra Sverige har utsett Bert till "årets hederstullare". Han har finansierat en stor del av deras personalfester den senaste tiden.



- Nu har dom skitit i det blå skåpet, säger Bert. Jag överväger att sluta dricka whisky över huvud taget, med dessa tunga pålagor! Efter en halv sekund rättar han sig; - Nåja, aldrig **Tullamore** i alla fall, som sagt!

Arne, igen...



Vår egen kulturreporter, Arne Anka, har hamnat på frimärke! Och som av en händelse uttalar han sig om såväl kineser som om framtiden. Man undrar naturligtvis om familjen Silfverblad som nyligen varit i Kina håller med Ankan:



Nordkorea avrättade hög ekonom

Nordkorea har avrättat mannen som var Kommunistpartiets chef för planekonomin, Pak Nam-ki. Han sköts i mitten av mars 2010, sedan han dömts som ansvarig för en misslyckad valutareform.

Reformen skulle stilla oron i landet och förhindra en negativ påverkan på det kommande maktskiftet. Enligt åtalet hade Pak deltagit i en sammansvärjning för att förstöra landets ekonomi.

Men sydkoreanska nyhetsbyrån Yonhap skriver att både nordkoreanska statstjänstemän och många i landets allmänhet tvivlar på Paks skuld. I stället ska han ha fått bli syndabock.



I sammanhanget vill en annan finansgubbe, yours truly själv, snabbt passa in att BSMWS ekonomi inte utsatts för några valutareformer eller andra experiment. Kulorna står på ett konto (med låg ränta) i Swedbank och påverkas endast i undantagsfall av omvärldens göranden och låtanden.

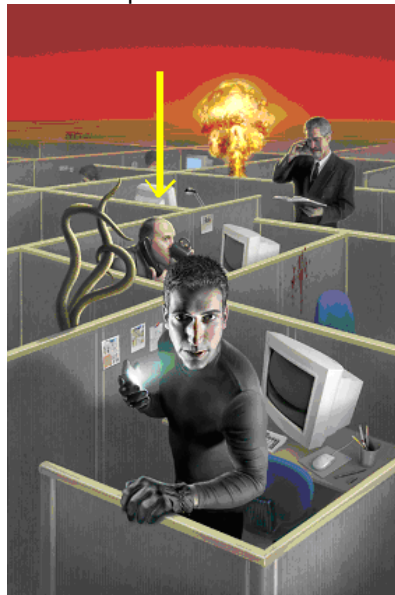


Brännö 2010.06.08



Så snälla, skjut inte på eder kassaförvaltare... Men dra gärna vår finansminister i hästsvansen!

Det skulle förresten kunna vara eder förbundne kassaförvaltare som sitter och sörplar kaffe och sliter med bokföringen i ett trevligt kontorslandskap nedan. Ganska likt – ja, kontorslandskapet alltså!



Nja, vi har inte mycket vetande att skriva om. Förutom att vi kanske borde starta en cognacsavdelning inom sällskapet.



Och kanske en calvadossektion också? När vi ändå håller på. Och varför inte komplettera med en liten snapsavdelning nu när vi närmar oss midsommar!

Brännö 2010.06.08



Solnedgång på Kvigvallen

Vi avslutar med ett stort tack till greve Silfverblad på Kvigvallen för en riktigt läcker provning, god italienskinspirerad mat samt god Lindtchoklad och annat tilltugg.

Om det inte kommer några prinsessbröllop och annat trams i vägen så lär vi ses hos kapten Nyman i Moseviken den 20 augusti.

Brännöföreningen har redan börjat bygga upp fyrverkeriet som man traditionsenligt bränner av enbart för vår skull.



Snart är det semester, tecknar eder förbundne
protokollförare
Jan F